

TASO SE VAIN NOUSEE

Laskuvarjo SM:

TEKSTI JA KUVAT: EERO KAUSALAINEN

Tuulta, hellettä, mutta ennen kaikkea rautaisia tuloksia koettiin ja nähtiin Immolassa 22.–28.07.1978 järjestetyissä konventionaalisten lajien SM-kilpailuissa. Kisaviikon huipentumaksi kohosivat kaksi uutta Suomen ja Pohjoismaiden ennätystä sekä todella kovatasoisen henkilökohtaisen tarkkuuskilpailun viimeisten kierrosten tiukka taistelu mitaleista – eritoten siitä kirkkaimmasta.

TASO NOUSEE

Kilpailujen erinomaisesti onnistuneista järjestelyistä vastasi Imatran Ilmailukerho. Tapahtumaa varten luotu koneisto toimi järjestäjien suhteellisesta kokemattomuudesta huolimatta kiitettävällä tavalla.

Erinomaisen arvosanan saa myös kilpailujen näyttämö: kuluvana vuonna negatiivisen julkisuuden kohteeksi joutunut Immolan lentokenttä soveltuu erinomaisesti laskuvarjokilpailujen areenaksi. Kentällä on runsaasti tilaa, maalialue on erinomainen, muu lentoliikenne ei häiritse (sitä ei ole, kerhon omaa toimintaa lukuun ottamatta), paikka on rauhallinen mutta kuitenkin sopivien yhteyksien päässä maalikylistä, jne. jne., jne.

Edellä lueteltujen plus-merkkisten ominaisuuksien jatkoksi voitaneen lisätä myös kilpailun aikana vallinneet erinomaiset sääolosuhteet, joita tosin ei voitane lukea kerhon ansioksi (?). Kisan alkuvaiheessa sekä yhtenä päivänä keskellä viikkoa tuulet vainosivat keskeyttäen hypyt. Yleensä asiaan kuuluvia matalia pilvikorkeuksia ja saiteita ei kuitenkaan tällä kerralla koettu.

Kilpailun aikana vallinneet suhteellisen hiljaiset ja tasaiset tuulet osaltaan edesauttoivat

enemmän näkemättömän kovan tulostason syntymistä tarkkuuslajeissa. Hyvien säiden ansiosta saatiin kaikissa lajeissa täydet hyppymäärät, jotka osaltaan vaikuttavat mitalien jaon oikeudenmukaisuuteen; mitä enemmän hypätään, sitä vähemmän merkitystä ns. onnella on voittajia nimettäessä.

Kilpailun aikana pyrittiin mahdollisten huonojen säiden varalle saamaan kaikissa lajeissa ennalta määritetyt minimihyppymäärät täyteen. Vasta tämän toteuduttua jatkettiin kutakin lajia sopivasti vuorotellen kilpailun saattamista loppuun.

Aikaisemmissa SM-kilpailuissa kaikki hyppääjät kilpailivat samassa sarjassa ikään, sukupuoleen ja hyppykokemukseen katsomatta. Immolan kilpailuissa toteutettiin ensimmäistä kertaa SM-tasolla uutta sarjajakoa.

Naisväkeä ei toki vielä eroteltu omaksi sarjaksi. Heitä kun on ollut vuodesta toiseen mukana kovin vähän. Vähäisyyttä (määrällisesti!) edusti tällä kertaa ainoa naisosanottaja Sari-Anna Pakarinen Suomen Laskuvarjokerhosta.

Hyppykokemukseen perustuvaa sarjajakoa oli LuKT pohdiskellut jo viime vuoden puolella. Tämän aivotyön tuloksena jaettiin kilpailijat kahteen sarjaan. A-sarjassa kilpailivat kaikki ne hyppääjät, joilla oli ennen ensimmäistä kilpailuhyppyä 300 hyppyä tai enemmän. Vähemmän kokemusta omaavat kilpailivat B-sarjan Suomen mestaruuksista.

LuKT:n päätöstä voitaneen saatujen kokemusten valossa pitää ilmeisen onnistuneena, sillä kilpailuun osallistui nyt selvästi enemmän hyppääjiä – erityisesti ”nuorempia” – kuin aikaisempina vuosina. Toivottavasti tämä kiinnostuksen lisääntyminen tuntuu tulevina vuosina kilpailijoiden tason laajentumisena ja uusien kykyjen löytymisenä jo ”kohota keski-ikää lähestyvän” kärkekartin rinnalle.

Taitohyppy

Ensimmäinen loppuun saatu laji oli taitohyppy. Kilpailun vielä kestäessä oli selvästi nähtävissä tulostason parantuminen edellisen vuoden SM-mittelöistä. Tuloksiin ovat ilmeisesti vaikuttaneet paitsi hyppääjien ilmeisen keskitetty ja suunnitelmallinen harjoittelu, myös joitakin viikkoja aiemmin Oulussa järjestetty taito- ja tarkkuushyppykilpailu, viikonloppu Saksan Liittotasavallasta saapuneen valmentajan Helmut Schlechtin seurassa (joskin valmentajalta saatu apu merkittävämmässä määrin tulee näkymään vasta myöhemmin) ja tietenkin kevään ja alkukesän aikana vallinneet hyvät, suuret hyppymäärät mahdollistaneet säät.

Tarkasteltaessa kehitystä numerollisesti voidaan todeta voitotuloksen parantuneen edellisestä vuodesta 0,41 sekuntia (keskiarvo) ja kymmenen parhaan A-sarjalaisen keskituloksen hieman yli 0,25 sekuntia. Parannukset saattavat ensi kuulemalla tuntua

pieniltä, mutta kärkejoukkomme tulostasossa ne ovat jo tuntuja.

A-sarjan taitohyppymestariksi, ”samppiooniksi”, suoriutui Immolan oma hyppyveteraani Rauno Härkönen. Ero seuraavaan, toiseksi tulleet LjK:n Olavi ”Enska” Kilpiseen oli varsin selvä: lähes puoli sekuntia. Myöskin pronssitilalle kipusi laskuvarjojääkäri; Tatu Soini. Viime vuoden mestari, ULK:n Markku Jääskeläinen joutui tällä kertaa jäämään mitaleitta sijoittuen kuitenkin hyvälle pistesijalle neljänneksi.

B-luokan kilpailun mahdollisesta tasosta oli saatu hieman osviitoja jo Oulun kilpailuissa. Eikä se taso ollut lainkaan huono, kun huomioidaan tämän sarjan hyppääjien vähäinen hyppykokemus. B-luokan voittajaksi nousi erinomaisella neljän hypyn yhteistuloksellaan, 46,20 sekuntia (keskiarvo 11,55 sek.), Oulun Laskuvarjokerhon Raimo Ahola. Alle kolmensadan hypyn miehelle suoritus oli merkittävä. Tuloksella sijoittuisi yhdenneksitoista ”ammattilaisten” A-sarjassa. Mihinkä ehtiikään, kunhan vielä ikää ja hyppy/kilpailukokemusta karttuu...

Taitohyppyyn osallistui tällä kertaa ennätysmäärä kilpailijoita. Edellisen vuoden määrä 23 tuntui jo paljolta – nyt oli osanottajia lajissa 33. Kukaan se viisas olikaan, joka mainitsi hiljakkoin, että taitoja tarkkuushyppy ovat kuolevalaji, sillä kuvio- eli relatiivihyppy valtaavat alaa...?

Imatran Matti Heinolla oli kotikentätietu, joskaan se tällä kerralla ei auttanut mitaliin saakka...

Taitohypyn Suomenmestari Rauno Härkönen.

Henkilökohtaisen tarkkuuden Mestari Pekka Tuominen sinisissä tunnelmissa korkeimmalla palkintopallilla. Pekan voitotulos oli Suomessa ennen näkemätön: 0,12 m (kymmenen hypyn yhteistulos).

Tuore PE ja SE-mies yhdennentoista perättäisen nolla-nollan jälkeen: Tapio ”Cekkeri” Satamo suoraan kalottialueelta.

Joukkuetarkkuus

Joukkuetarkkuus oli jälleen vanhan tavan mukaan jännittävä laji. Siinä kun tilanteet vaihtelevat yleensä hyvin nopeasti kierros kierrokselta.

Tällä kerralla ei kovin paljon vaihdoksia tapahtunut. Ensimmäisellä hypyllään LjK:n joukkue sai tulokseksi 00.00 m kaikkien hypääjien vuorollaan polkaistessa "pläkää", ottaen näin vankan joh-toaseman. Eikä sitä asemaita sitten tarvinnutkaan luovuttaa kenellekään koko kilpailun aikana.

Edellisen vuoden mestaruutta puolustanut Lahden Laskuvarjokerhon joukkue oli kuitenkin hyvin pienen välimatkan päässä "kärkyllä", odottamassa sotilasjoukkion pienikin epäonnistumista. Vaan turhaanpa saivat odottaa. Niin meni mestaruuden uusiminen lahtelaisilta sivuun, lohdutuksena kuitenkin erinomaisella tuloksella saavutettu hopeatila.

Tulostaso oli erittäin hyvä, mutta niin oli sääkin – jolla taisi olla rautaisen ammattitaidon ohella asian kanssa jokin tekemistä. Kilpailun aikana tehtiin yksi kappale Pohjoismaiden ja samalla myös Suomen ennätyksiä: voittajajoukkue paransi jo ennestänsäkin LjK:n nimissä ollutta joukkuetarkkuuden ennätystä. Nykyiset lukemat kirjataan seuraavasti: 1 x 0,00 m + 0,40 m. Ennätysjoukkueessa hypäsivät Hannu Laitinen, Olavi Kilpinen, Kalle Savolahti ja Tatu Soini.

Henkilökohtainen tarkkuus

Kilpailu kärjen kesken oli koko lajin ajan todella tasaväkistä. Suoritetujen kierrosten määrän kasvaessa näyttikin siltä, että taidoissa ei tule olemaan eroja, vaan kysymys olikin siitä, kenellä pelihermo parhaiten kestäisi.

Vielä kolmannen hypykierroksen jälkeen oli pelissä mukana neljä kilpailijaa nollanolla tuloksella. Neljännen kierroksen jälkeen oli enää kaksi puhtaan pelin miestä: Lahden Laskuvarjokerhon Pekka Tuominen ja Oulun "vanha" veteraani Tapio "Cekkeri" Satamo. Seurasta poistuneilla ei kuitenkaan vielä ollut hätäpäivää, sillä toisella oli virhesenttejä kertynyt kolme ja toisella seitsemän. Kilpailuhan oli vielä nuori (kaikkiaan kymmenen kierrosta).

Seitsemännen kierroksen päätyttyä oli vieläkin kaksi hypääjää mukana puhtaalla pelillä. Viimeiset kierrokset olivat todella jännittäviä, kolmen parhaan ollessa yhdeksän senttimetrin sisällä toisistaan. Vasta viimeisellä hypyllä selvisi, kuka on kuka: se oli Tuomisen Pekka. Hänen mestaruuteen johtanut tuloksensa oli ennen näkemättömän hyvä Suomen kamaralla: 0,12 m kymmenellä hypyllä. Eipä kuitenkaan ollut syytä häpeään toiseksi tulleella "Enska" Kilpisellä (0,16 m) kuin ei myöskään prossimiehellä "Cekkeri" Satamollakaan (0,34 m).

Olihan siellä kärjessä toki

mutakin hypyvirtuoosia kuin edellä mainitut. Alle metrin tulokselle selviytyneitä hypääjiä oli tällä kerralla seitsemän, edellisenä vuonna (hypättiin kaksi kierrosta vähemmän) vain kaksi. Muutoinkin oli tulostaso kohentunut todella merkittävästi.

Tämänkin lajin aikana syntyi uusi Suomen ja pohjoismaiden ennätys. Oulun "Cekkeri" Satamo hypäsi yksitoista perättäistä nollanollaa (osa hypyistä suoritettiin joukkuetarkkuuden aikana). Uusi ennätys kirjataan luvuin 11 x 0,00 m + 0,20 m (ensimmäinen maalipisteestä ohii mennyt hyppy). Myöskin edellinen ennätys oli Satamon nimissä (v. -77, 9 x 0,00 + 2,19).

B-sarjan tarkkuushypyt voitti Utin Laskuvarjokerhon Markku Palmu selvällä erolla toiseksi tulleeseen Tampereen Laskuvarjokerhon J. Arposeen. B-sarjan taitohypyn voittanut Raimo Ahola sijoittui kolmanneksi.

B-sarjan tarkkuustuloksia tarkasteltaessa on syytä huomioida, että sangen monet kilpailijoista käyttivät vielä "höyrykäyttöistä" pallokuoppua. Niillä, jotka patjalla hypäsivät, oli ymmärrettävistä syistä sangen vähän kokemusta tehokkaan hypyvälineensä ohjastelussa. Nämä seikat huomioiden voidaan B-sarjan tuloksia pitää vähintään kohtuullisina.

Yleismestaruus

Henkilökohtaisen tarkkuuden ja taitohypyn sijalukujen pe-

rusteella määritettävän yleismestaruuden voitti näissä molemmissa lajeissa toiseksi tullut "Enska" Kilpinen. Tarkkuusmestari Pekka Tuominen sijoittui yleismestaruudessa toiseksi ja taitohypymestari Rauno Härkönen kolmanneksi.

Kilpailun päätyttyä LuKT kokoontui valitsemaan Jugoslaviaan lähetettävää MM-joukkuetta. Valintaperusteena oli pääasiassa SM-kilpailujen yleismestaruussija, mutta nimeämiseen vaikutti myös aiemmin Oulussa pidetyn kilpailun yleismestaruuslista. Joukkueen lopulliseksi kokoonpanoksi tuli: "Enska" Kilpinen, Pekka Tuominen, Rauno Härkönen, Anssi Horppu ja Veikko Korhonen. Kilpailijoiden lisäksi matkaan lähetettiin Timo Nieminen (juryn jäsen), Risto Koivisto (joukkueenjohtaja) ja Petri Ahola (oppilaaksi MM-kilpailun yhteydessä järjestettävälle FAI-tuomarikurssille).

Loppujen loppuksi

Imatralla oli mukavaa, kisat olivat erinomaiset kaikilta osiltaan ja kaikki tavalla tai toisella kilpailun ympäröihin soiteutuneet tuntuivat viihtyvän hyvin.

Jokohan se mittavan urakan tehnyt paikallisten alkuasukkaiden joukko on sen verran ehtinyt toipua, että uskaltaisi ehdotella, jotta josko sitä tul-taisiin toistekin kyläilemään... kun siellä oli todella niin mukavaa (ja sai olla mukana)...

Tulokset

Henkilökohtainen tarkkuus

A-luokka: 1. P. Tuominen LLK 0,12, 2. O. Kilpinen LjK 0,16 3. T. Satamo OLK 0,34, 4. R. Kempainen OLK 0,39, 5. V. Korhonen TamLk 0,45, 6. R. Härkönen IIK 0,79, 7. A. Horppu ULK 0,80, 8. T. Soini LjK 1,01, 9. H. Laitinen, IJK 1,07, 10. R. Käyhkö P-KLU 1,46.

B-luokka: 1. M. Palmu ULK 9,23, 2. J. Arponen TamLK 13,16, 3. R. Ahola OLK 14,89, 4. T. Hyvönen SLK 15,11, 5. M. Sammatti TamLK 22,02, 6. O. Tukio P-KLU 22,56, 7. P. Kuisma IIK 23,13, 8. M. Sorsa P-KLU 25,35, 9. A. Kausalainen SLK 28,01, 10. K. Töhönen KIY 29,30.

Taitohyppy

A-luokka: 1. R. Härkönen IIK 31,81, 2. O. Kilpinen LjK 33,70, 3. T. Soini LjK 35,09, 4. M. Jääskeläinen ULK 36,00, 5. P. Tuominen LLK 37,46, 6. A. Horppu ULK 39,87, 7. K. Savolahti LjK 40,48, 8. T. Rekola LjK 40,80, 9. V. Korhonen TamLK 44,06, 10. H. Laitinen LjK 44,70.

B-luokka:

1. R. Ahola OLK 46,20, 2. T. Toukonen ULK 55,03, 3. M. Palmu ULK 55,34, 4. O. Tukio P-KLU 57,04, 5. P. Väänänen KIY 59,63, 6. P. Rutanen ULK 59,97, 7. A. Kausalainen SLK 61,00, 8. R. Laine OLK 62,62, 9. K. Töhönen KIY 62,77, 10. R. Aittomäki LjK 62,77.

Yleismestaruus

A-luokka: 1. O. Kilpinen LjK 8, 2. P. Tuominen LLK 26, 3. R. Härkönen IIK 37, 4. T. Soini LjK 73, 5. A. Horppu ULK 85, 6. V. Korhonen TamLK 106, 7. T. Satamo OLK 178, 8. H. Laitinen LjK 181, 9. M. Jääskeläinen ULK 185, 10. R. Kempainen OLK 241.

B-luokka: 1. R. Ahola OLK 5, 2. M. Palmu ULK 10, 3. O. Tukio P-KLU 25, 4. A. Kausalainen SLK 74, 5. P. Rutanen ULK 85, 6. T. Toukonen ULK 85, 7. P. Väänänen KIY 89, 8. K. Töhönen KIY 117, 9. M. Sorsa P-KLU 137, 10. R. Aittomäki LjK 181.

Joukkuetarkkuus

1. LjK I 0,49, H. Laitinen, O. Kilpinen, K. Savolahti, T. Soini, 2. LLK 1,52, R. Koivisto, R. Koponen, P. Tuominen, P. Kittelä, 3. KLOP 4,55, H. Punju, P. Ora, H. Lahti, S. Korhonen, 4. LjK II 5,30, T. Rekola, M. Kokkonen, J. Laamanen, J. Koivula, 5. OLK 5,41, H. Hernessniemi, R. Kempainen, T. Satamo, R. Pikkarainen, 6. OLK 6,52, M. Palmu, A. Horppu, M. Jääskeläinen, E. Huusari